

Aneta Plešáková:

Přehled nejstarších přespolních běhů v ČR

Posudek bakalářské práce

Autorka si stanovila za cíl své bakalářské práce „nashromáždit a prostudovat dostupnou literaturu, která bude sloužit pro vytvoření přehledu vybraných nejstarších přespolních běhů, pořádaných v České republice“. Zároveň se rozhodla svůj přehled uvést teoretickou částí, v níž chtěla „přespolní běh charakterizovat, nastínit postavení přespolního běhu v rámci Českého atletického svazu a zmínit jeho stručnou historii“ (s. 11).

Nic proti tomu, ale takto formulovaný cíl víceméně kopíruje jednotlivé etapy, které autor musí podstoupit při práci na jakémkoliv historickém tématu. Proto lze za cíl posuzovaného textu považovat spíše – „vytvoření přehledu vybraných nejstarších přespolních běhů, pořádaných v České republice“. I když i tato formulace je zavádějící, protože v celé práci chybí kritéria, podle kterých byly tyto nejstarší přespolní běhy „vybírány“. Nebudu nadále autorku trápit úvahami o cíli práce a podívám se na to, jak stanovený cíl naplnila.

V tomto ohledu musím být už méně kritický. Po velmi stručném teoretickém úvodu, v němž podle svého záměru autorka přespolní běh charakterizuje, uvádí, jaké je jeho místo ve struktuře atletických soutěží, jaký význam má běh volnou přírodou pro zdraví člověka, a nakonec podává jeho stručnou historii. Poznámka: Autorka uvádí (s. 18), že první přespolní běh se konal v roce 1837, ale hned v následující větě píše o zápolení obou nejslavnějších britských univerzit Cambridge a Oxford v této disciplíně už od poloviny 18. století. Jak to tedy je? Nejedná se o přehlédnutý překlep?

Jádro práce však následuje – seznam dvaceti, údajně nejstarších (?), přespolních běhů v České republice počínaje Během Štěpánkou v Mladé Boleslavi z roku 1924 až po Běh Popelka v Lomnici nad Popelkou, založený v roce 1989. Každá kapitola má stejnou strukturu: Úvodní tabulka podává základní charakteristiku, tj. rok založení, jeho zakladatele, prvního i současného organizátora, dále přehled jednotlivých kategorií a délku jejich tratí. Následuje slovní komentář s popisem závodu, zajímavostmi z jeho historie a výčet nejlepších běžců, případně účast významných osobností.

V komentářích si ovšem autorka místy protiřečí. Např. hned u druhého Běhu kolem Ameriky tvrdí, že se jedná o nejstarší přespolní běh, přičemž toto postavení již přisoudila Běhu Štěpánkou. A to samé u Drozdova lesního běhu v Kolíně (?). Diskutabilní je i zařazení Přespolního běhu Popelka z roku 1989 mezi nejstarší (?). To v oné dvacetileté cézuře nevznikl žádný jiný přespolní běh? Autorka přitom v teoretické části zmiňuje několik Běhů únorového vítězství?

Potěšilo, že posuzovaná bakalářská práce je věnována profesoru Emanuelu Bosákovi, velkému podporovateli atletické disciplíny, jež je jejím tématem. Proto není divu, že největší pozornost autorka zaměřila na dva krosy, které jsou s Bosákem úzce spjaty, to je na Velkou Kunratickou a Mikulášský běh na Bradech.

Závěr: Práce sice nepřesahuje průměr, nicméně je zpracována s citovým záplem. I proto ji doporučuji k obhajobě s ohodnocením velmi dobře.

V Praze dne 10. června 2024

Doc. PhDr. František Kolář, CSc.